

**О. Маковей - видатна
постать в українській
літературі та
енциклопедист кінця ХІХ –
початку ХХ століття
(1867-1925)**

23 серпня 155 років від дня народження

О. Маковей – постать видатна в нашій літературі, він один із тих наших енциклопедистів кінця XIX – початку XX століття.

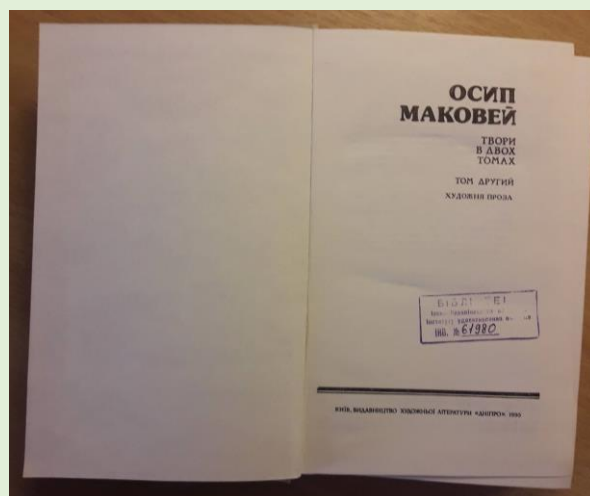
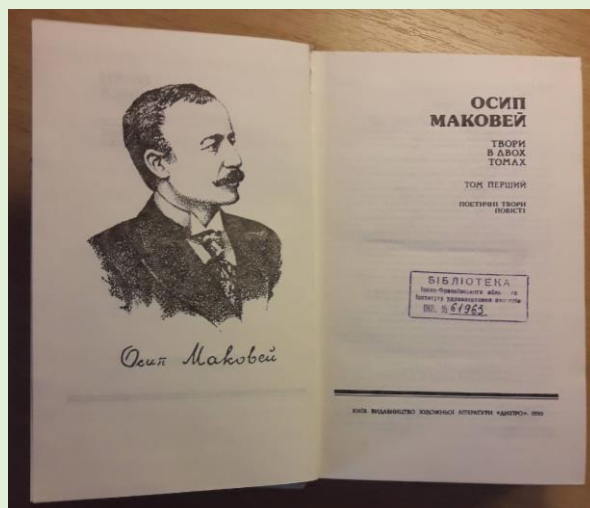
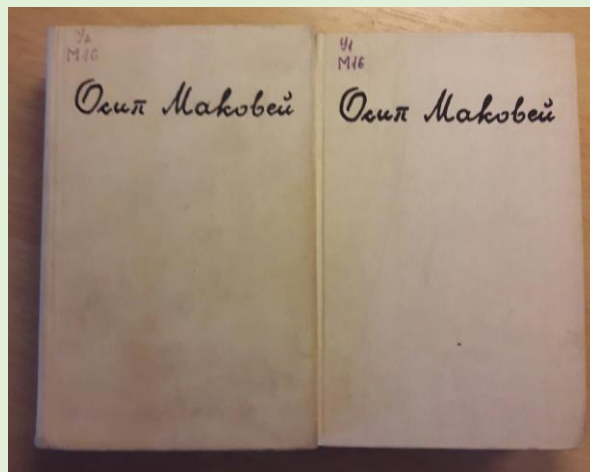
Залишив після себе класичні зразки оповідання як психологічного, так і гумористичного, історичну повість «Ярошенко», дуже цікавий роман «Залісся», на жаль, поки що не донесений до сучасного читача, був добрим поетом, що створював не одну поетичну перлину, як учений він лишив після себе велику монографію про Осипа Федьковича і зібрав грубенький том життєписних матеріалів про буковинського поета, монографію про Пантелеймона Куліша та «Три руські граматики». Окрім того, О. Маковей знають як одного з найвидатніших журналістів на зламі XIX – XX століть, - по тодішній галицькій та буковинській пресі він розкидав сотні дотепних, гострих та розумних статей, фейлетонів, дописів та рецензій. Нарешті, Осип Маковей – знаний педагог, директор Заліщанської так званої утравістичної (змішаної) – учительської семінарії – сторінка менш відома в маковознавстві. Ще й досі живуть учні видатного письменника, які зберігають у своїй пам'яті світлі спогади про цю небуденну людину, котра вчила доброму, гарному, вічному, тож спробувати зустрітися з такими людьми й було моє завдання.

Зараз Заліщики – районний центр, місто, що розташувалося на пологому круглому півострові, омите довкруг Дністром. Протилежний бік річки – високі горби, власне, гори зі скелястими виступами та крутими схилами – місцевість мальовнича й принадна. На ці горби, напевне, любив дивитися Маковей, втомившись після копіткого робочого дня, і спочивав душею. Сюди він приходив зі студентами у вільну хвилину, і десь тут, на дністровому березі, починалися жарти, співи, а часом спогади.

Про О. Маковей в місті нагадують меморіальна дошка на будинку колишньої вчительської семінарії, почорніла і з майже затертим написом – охочому її прочитати треба добре придивитися, - скромне гіпсове погруддя неподалець цієї-таки садиби і, звісна річ, могила в лівому кутку цвинтаря. Це кілька кам'яних плит зі скромним написом, на якому навіть не значиться, що перед вами поховання письменника.

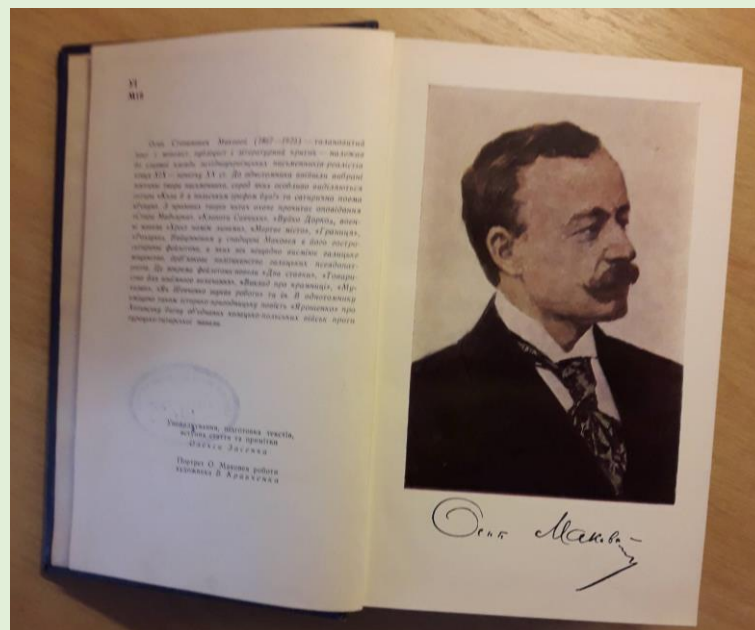
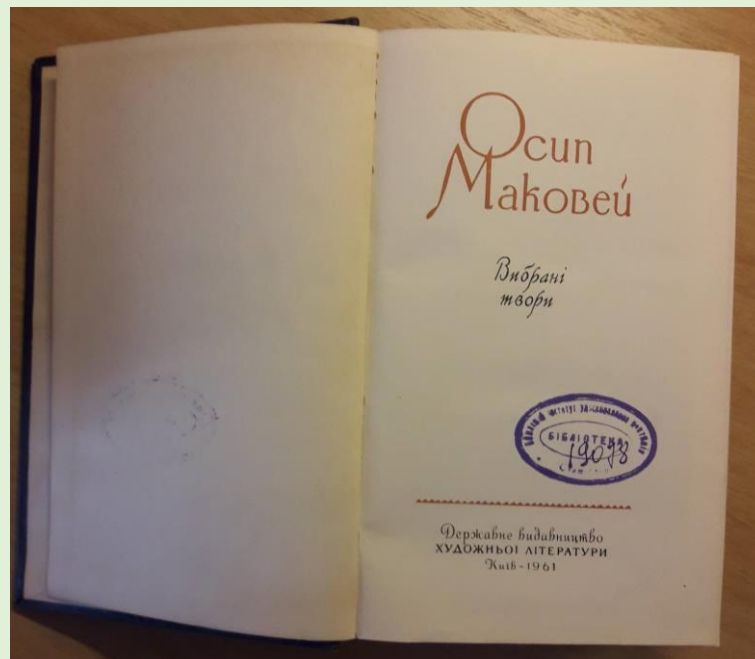
З книги Валерія Шевчука «Дорога в тисячу років»

Книги Осипа Маковей, які зберігаються в бібліотеці ОШПО

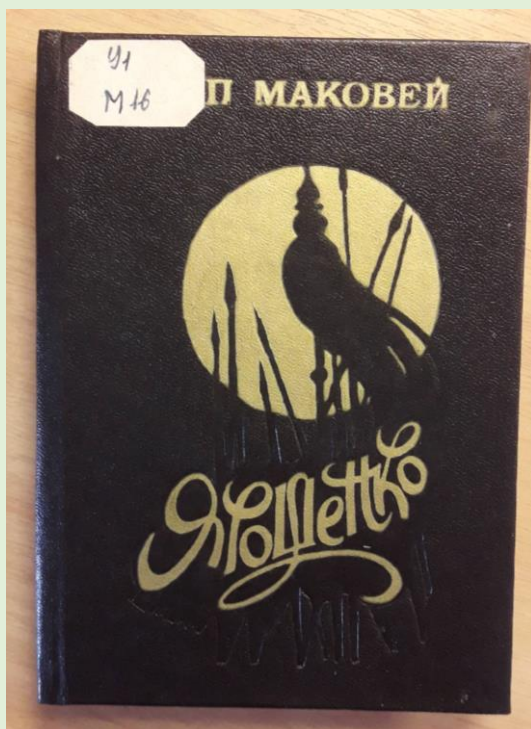

Маковей О. Твори в 2 т. / Осип Маковей. – К.: Дніпро, 1990
Т.1 : Поетичні твори. Повісті. – 1990. -720 с.

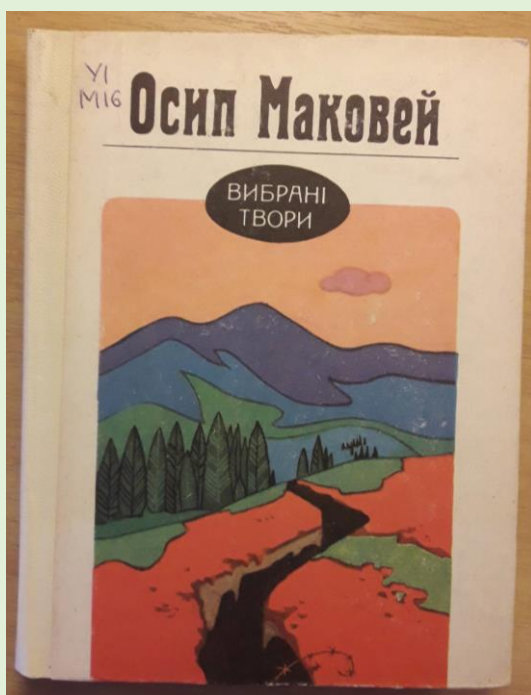
Т.2: Художня проза .- 1990.- 719 с.

Маковей О. Вибрані твори / Осип Маковей. – К.: Державне видавництво художньої літератури. 1961. -714 с.

Маковей О. Исторична повість. Нариси / Осип Маковей. – Львів: Каменяр, 1989. – 262 с.: 3 арк. іл., 1 арк. портр.

Маковей О. Вибрані твори / Осип Маковей. – К.: Дніпро, 1979. -261 с.